

Pochválen buď Ježíš Kristus!

Milí přátelé!

V několika posledních dnech v přírodě (alespoň u nás na krásné Vysočině) jdou barvy listů na stromech do nejkrásnějších barev a vzápětí.....se tiše pustí větve, padnou na zem.

Jak je krásné brouzdat se padaným listím, nevím, zda bych to vyměnil za jiná "brouzdání".

Delší noc nám dává větší příležitost vzít knihu do ruky, neodolal jsem a koupil Hořící oheň od Wilhelma Hünermanna a v čekárně u paní zubařky jsem se začel. A hned na 8. straně moudré povzbuzení do života:

.....*Co vám vlastně Jeho Císařské Veličenstvo za to platí?..Dvacetník za den.....Prachbídne služné.....*Inu valné to není, ale máme ještě kousek pole, krávu.

Umřít hladem bychom zrovna nemuseli, a když dá Pán Bůh zdraví, jsme spokojeni.....*Zbožní lidé jsou vždycky spokojení, proto to nikam nedotáhnou.*

Myšlenka na vítěznou církev, která na základě pravé zbožnosti to dotáhla až do nebe nám může pomáhat v roce víry. Jedna žákyně v náboženství řekla: **Víra, to je naše síla.**

K tomu ať Vám pomohou myšlenky duchovních otců ve zpravodaji.

Zdraví a požehnaní Boží Vám vyprošuje jáhen Ladislav

Nový Jeruzalém č. 11/2012

Zpravodaj pro 155. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v Měříně - v úterý 13. listopadu 2012 v 17 hodin

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb ve Zvoli

V pátek 12. října přijelo a přišlo na pouť NJ do Zvole pěti autobusy, auty a pěšky asi 500 poutníků. Svátost smíření udělovalo 5 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Inq. ThDr. Pavla Kopečka, Th.D na pouti NJ ve Zvoli

Přátelé, bratři a sestry, tato událost, kterou jsme slyšeli v evangeliu by se mohla přiřadit k událostem života Panny Marie, kterou my bychom asi příliš nezdůrazňovali. Jestliže my jsme zde na pouti, jestliže zde máme obraz Panny Marie, máme zde sochu Panny Marie Fatimské, tak je otázkou, co vlastně máme zdůrazňovat v životě Matky Boží. My si uvědomujeme, že v jejím životě se neustále objevovala otázka a slovo **proč**. A právě tímto nám Matka Boží může být velmi blízká.

To slovo **proč** by klidně mohla položit po události, které popisuje dnešní evangelium. Ale tato událost jako by prostupovala po celý život. Její život byl plný změn, které přivádí Bůh, a které nějakým způsobem nejsou podle představy nebo plánu, který Maria měla.

Maria se narodila a chtěla žít v Jeruzalémě, ale její rodiče Joachim a Anna jsou posláni do Galileje pohanů. Maria má být zasnoubena s Josefem a myslí, že bude mít běžnou židovskou rodinu. A přichází změna. A v okamžiku, kdy začíná žít s Kristem, je její život plný určitých změn a zvrátů, které ona neočekávala. A tímto jakoby kopírovala nebo určovala náš život. Protože i ten náš život je tomu mnohdy podobný. Protože my máme nějakou představu, ale Bůh do našeho života vstupuje a mění ho. My víme, že existuje určité přísloví, že **člověk miní a Pán Bůh mění** a z toho vyrůstá otázka: **Proč? Proč** tyto věci jsou tak jak jsou, **proč** ten život tak ubíhá, **proč** jsou tyto nejružnější zvraty? Ale i když člověk si může klást tyto otázky, tak máme vždycky hledat postoj Panny Marie.

Ten postoj, který říká při Zvěstování a my se ho modlíme: „**Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle Tvého Slova**“. Ale tento postoj je už vyjádřen v tom okamžiku, kdy ona jako dítě přijímá rozhodnutí a opouští představu být v chrámě, sloužit v chrámě, a stěhuje se z Jeruzaléma do Nazareta. My jsme tady ne proto, abychom plnili své představy, abychom vytvořili nějaký ideální svět nebo rodinu, pro kterou žijeme, ale jsme tu proto, abychom naplnili určitý záměr, který Bůh má s každým člověkem, s každým z nás.

A právě Maria nám na toto poukazuje a celý její život od okamžiku Kristova vystoupení, kdy začal chodit a hlásat evangelium, je cestou nejenom **následování Krista**, ale cestou hledání toho Božího záměru, jeho objevování, naplňování a můžeme říci uskutečňování života. A díky tomu je Maria každému křesťanu, každému věřícím vzorem, příkladem. A právě ta situace toho dnešního evangelia není jenom nějakou výtkou, ale je poukazem na to, že my Boha hledáme v tom, že chceme slyšet jeho hlas. Jestliže berem do rukou Písmo, Nový Zákon, tak si máme uvědomit, toto je **Slovo, které Bůh, skrze Ježíše Krista promluvil k člověku**. Ale Bůh se nemění, Bůh v tomto mluvení k člověku neustále pokračuje. Bůh v dějinách i dneska mluví, promlouvá ke každému z nás. Každému z nás chce něco říct. Každého z nás chce povzbudit, potěšit, ukázat cestu.

Ale my nejenom si to máme uvědomit, ale máme tento Boží hlas, Boží aktivitu postřehnout, vnímat, přijmout za svou, ve svém životě naplnit. **Jak vlastně dnes Bůh k člověku mluví?** Můžeme říci, tak jak je to popisováno v evangeliu, mluví k nám skrze události, skrze liturgii, skrze lidi, se kterými se setkáváme. Jako věřící lidé víme, že **nic v našem životě se neděje náhodou. Není náhoda**, že jsem tady. **Není náhoda**, že byly vybrány tyto liturgické texty. **Není náhodou**, že zaznívají tato slova k vám. Postoj věřícího člověka, postoj Panny Marie je postojem člověka, který toto slovo Boží, které takto k člověku promlouvá, že ho pochopí. Řekne, ano tímto vším mně Bůh chce něco říct. Přemýšlí o tom, jak říká Písmo, rozjímá o tom. Uchovává to ve svém srdci, tím pádem se to Slovo stává **Slovem života, proměňuje ho, naplňuje ho**.

A člověk z toho Slova žije. Kristus říká – kdo je mým bratrem, sestrou a matkou? – Ti, kdo moje slovo slyší a uchovávají ho, tak to v plné míře a **nejprve patří a platí o jeho Matce – Panně Marii**.

My na mnoha místech slyšíme, že **ona ta Kristova slova uchovávala ve své myslí, že o nich přemýšlela a o nich rozjímala**. My si máme uvědomit, že to slovo, které slyšíme není nějaké prosté slovo, že je to **slovo, které proměňuje, že je to slovo plné života**. Přes tu inflaci slov a informací, které denně slyšíme, kterými jsme denně zahlcovaní, je toto slovo něco úplně jiného. Je **Kristovo slovo, kterým se stává chléb Kristovým Tělem a víno Kristovou Krví**. Jestliže to Slovo má moc proměnit materii v Kristovo Tělo a Kristovu Krev, tak toto Slovo má stejnou sílu proměnit náš život. Jak ho má proměnit? Má ho naplnit. Čím? Radostí, štěstím, blaženým pocitem, kdy najednou člověk je spokojený, protože to naše štěstí vnitřní klid a pokoj není dán našimi dětmi, manželzem, majetkem, úspěchem, ale toto **je Boží dar**. A my právě při této mši svaté, na přímluvu Panny Marie chceme prosit, abychom tento dar v sobě měli. Abychom byli lidé radosti, naděje. Žili v pokoji a štěstí. **Amen**.

Po zaplacení autobusů a nutné režié zůstalo **2 970Kč**, které jsme darovali Farnímu týmu ve Vranově nad Dyjí. Poděkování patří také místnímu faráři otci Martinovi a všem farníkům z celé farnosti Zvole, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Rozhovor s Mons. Mgr. Josefem Nuzíkem, generálním vikářem Olomoucké arcidiecéze – hlavním celebrantem poutě NJ v Měříně

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působisté?

Je mi 46 let, narodil jsem se ve Strání. Je to větší vesnice na moravskoslovenském pomezí v Bílých Karpatech. Pocházím ze zemědělské rodiny, mám 4 bratry a 6 sester. Po střední škole v oboru strojírenském jsem byl na 2 roky na vojně a 3 roky jsem pracoval ve strojárnách jako soustružník. Přes tato „obyčejná léta“ dožrávalo mé povolání tak, že jsem ve věku 23 let odešel do Kněžského semináře do Litoměřic, pak jsem pokračoval 4 roky v Kněžském semináři v Olomouci. Místa mého působení byla všechna pěkná, zajímavá a hodně mně dala. Začal jsem jako jáhen a kaplan v Novém Jičíně, v kaplanování jsem pokračoval v Luhačovicích. Prvním samostatným místem 6 let byla Nivnice, pak 2 roky Štípa u Zlína, poté jsem byl 4 roky jako

vicerektor v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci. Nyní jsem 4. rokem na Arcibiskupství jako generální vikář.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?

Naučil jsem se toho hodně. Protože nás bylo hodně, vychovávali nás nejen rodiče, ale také jsme na sebe dobře působili vzájemně jako sourozenci. Tatínek nám říkal: „Peníze ani majetek Vám dát nemůžeme, ale chceme Vám předat víru a to, abyste se uměli postavit k práci“. Domnívám se, že se jim to podařilo a že nám dali to nejcennější a podstatné. Jsem vděčný svým rodičům také za příklad obětavosti, skromnosti, důvěry v Boha a modlitby.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?

Těch impulsů bylo v mém životě mnoho a za každým z nich byl Bůh: Kněz, za kterého jsem začal ministrovat; i když jsem byl rád s druhými, cítil jsem se šťastný, také když jsem se modlil, četl duchovní knihy nebo byl sám s Bohem třeba v přírodě; také to bylo ono vnitřní volání, které se projevvalo vždy, když se v době komunismu četly pastýřské listy o kněžském povolání nebo v Božím slově. Myslím, že z tohoto a ještě mnoha jiných skutečností se zrodilo mé rozhodnutí, že chci být knězem a že je to cesta pro mě, na kterou mě volá Pán.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?

Protože jsem žil především na vesnici, byl pro mě vždy vzorem náš pan farář, do kněžského svěcení jsem u nás poznal tři. Od každého jsem se něčemu naučil, aniž bych si to tehdy uvědomoval. Pak jsem poznal mnoho vzácných kněží jak v představených v Kněžském semináři, především v P. Janu Pavlíkovi, který byl naším spirituálem 3 roky, tak i na místech, kde jsem působil. Hodně jsem od Boha získal od svých zpovědníků a starších kněží, vážím si stále jejich vytrvalosti a služby.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?

To, že kněz může udělovat svátosti a mezi nimi zvlášť svátost smíření. Při této službě se cítím vždy potřebný.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?

Asi to nebude stejné pro všechny, protože jsme rozdílní. Určitě každý tím, že se modlí za ty mezi, kterými žije a také může mnoho vykonat tichým příkladem své víry v Boha, tím, že se snaží podle zásad víry žít. Jiný dokáže s druhými vést rozhovory o životě, vysvětlovat či jemně oponovat. Další tím, že si všímá druhých, i když jsou ještě od víry vzdáleni nebo jistě i tím, že budeme žít jako křesťané radostně, vyrovnaně a s nadějí.

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz v třiletí Písma Svatého, roku víry ve Vaší práci, ve svém životě, v diecézi? Každé zaměření roku nám chce pomoci, abychom objevili a prohloubili něco z velkého bohatství naší víry a uměli se o tyto pevné body opírat v každodenním životě. K tomu nám mají pomoci nejrůznější aktivity, které se nám nabízejí na mnoha úrovních kolem nás.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována na opravu fary v Měříně -

To je od Vás milé, že mohu vybrat účel dnešní sbírky, protože se většinou ozývá, že je už tolik sbírek, že nemáme už zavádět nové... Pokud to bude možné, rád bych tedy věnoval sbírku na opravu fary v Měříně. Místní farníci se pod vedením otce Blažeje Hejtmánka pustili do velmi náročné a potřebné opravy fary, která by se měla stát společně se starodávným kostelem duchovním a kulturním centrem farnosti, ale i celého městyse. Sám jsem měl možnost být jeden rok při stavbě nového kostela v Luhačovicích a vím, že při takových pracích vždy vzniká také nové společenství, dobrá parta nadšených lidí a děje se mnoho malých i velkých zázraků. Od spolubratřím vím, jaké úsilí musí místní farníci vyvinout při uskutečnění poutě Nový Jeruzalém, co je to stojí času a peněz a tak bych jim – v období finančně náročné opravy fary – vaším prostřednictvím pomohl. Děkuji všem dárcům.

Kde vás nejvíc „tlačí boty“?

V osobním duchovním životě bych rád posunul dál modlitbu, lásku k Bohu i k lidem v nejrůznějších situacích, které nese život. A v církvi, aby přibývalo kněží i věřících zdravě horlivých.

Na co se nejvíc těšíte?

Protože mám dny dost plné tak, se vždy těším na to, abych zvládl právě ten dnešní den. Ale mám také vždycky radost, když se utrhnu a vyšlápnu na chvíli na hory.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Že jsem našel s Boží pomocí a lidí kolem mě řešení

jedné situace. Takovou radost mám často.

Děkujeme za odpovědi.

Panovníci a církve. V liturgickém kalendáři najdeme několik světců, kteří byli panovníky. Např. sv. Zikmund 30. 4., sv. Jindřich 13. 7., sv. Štěpán Uherský 16. 8. (v četbě na den má poučný dopis svému synu, následovníku trůnu), Sv. Ludvík 25. 8. a sv. Václav, mučedník a hlavní patron české země a další. Již od starozákonních dob Hospodin přikazoval izraelitům zajišťovat služebníky Boží a chrámy finančně. V Novém zákoně toto zajišťovali křesťané svými dary a šlechta, panovníci a movitější věřící obzvlášť nadacemi a podobně. Po duchovních osobách i věřících církev získávala majetek z dědictví. Tento majetek byl církvi dáván dobrovolně. Církev, když chce vyvíjet dobročinnou činnost, nemůže ji konat bez finančních prostředků. V určité době u nás Hasburkové a po roce 1948 komunistický totalitní režim církvi zabavil většinu půdního fondu i některé budovy. Po „sametové revoluci“, když jsme změnili „formu na právní stát“, stále do současné doby se vypořádání neuskutečnilo. (Proto forma právní stát je v úvozkách.) Proč je často církev okrádána? Dělají to zvláště vládnoucí občané, kteří nejsou na morální a mravní výši. Bližního okrádá ten kdo nectí Desatero. Co je třeba dělat? V prvé řadě být poctivým občanem, žít křesťansky. A dále vyprošovat těm druhým, zvláště movitým a vládnoucím osobám Boží milost, nevidět sebe, ale i bližní s jejich potřebami. Budeme-li se za vládnoucí dobře modlit, Bůh obohatí naše české nebe novými svěťci. Modlitba a obět' dokáží u Boha po lidsku nedosažitelné. Bůh je všemohoucí. Věřme v něho, jak říká Písmo: Víra i hory přenáší. Bratr Klement Maria.

Pozvánky

Záznam (DVD) ze slavnosti Blahořečení Čtrnácti pražských mučedníků – které bylo 13. října 2012 je možné získat na adrese – verazakova@tiscali.cz

Adventní duchovní obnova Orel – župa Metodějova Vás srdečně zve na jednodenní adventní duchovní obnovu, kterou povede její duchovní rádce jáhen Ladislav Kinc v **Bystřici n/ Per v sobotu 1. prosince 2011.** Začíná sv. růžencem v 7,05, **mši svatou v 7,40** v kostele sv. Vavřince a potom bude od **9 hodin pokračovat v orlovně do odpoledních hodin.**

Srdečně Vás zveme: **Dá-li Pán Bůh** – bude v **sobotu 8. prosince 2012 v den slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie v Litoměřicích** v katedrále slavná událost – kněžské svěcení. Tato událost se bude týkat také našeho kraje, společenství Nový Jeruzalém a společenství pěších poutníků, protože svátost kněžství přijme **jáhen Josef Peňáz ze Slavkovic** (jáhenskou službu koná v Liberci). Tento den můžeme prožít jako **pout'**. Pokud se přihlásí dostatečný počet zájemců vypravíme autobus.

Program je plánován takto:

Odjezd autobusu po trase – Olešnice, Bystřice - Nové Město – **Slavkovice (v kostele Božího milosrdenství modlitba ranních chval)** – Jámy – Žďár n/Sáz – Litoměřice. Cestou v autobuse duchovní program – písně, modlitba sv. růžence, seznámení s místy, která navštívíme.

Litoměřice – katedrála - mše svatá s udílením svátosti kněžství, oběd, prohlídka **děkanského kostela Všechny svatých** – litanie ke všem svatým. **Stará Boleslav** – uctění Paládia země české, modlitba a prohlídka kostela Panny Marie a svatých Kosmy a Damiána – místa mučednické smrti svatého Václava. Na cestě domů obdobný program jako cestou do Litoměřic.

Cena sedadla v autobuse – dospělí 550 Kč, děti a mládež – 250 Kč,

děti za početných rodin (4 a více dětí) – 0 Kč.

Závazné přihlášky - co nejdříve, nejpozději do 1. 12. 2012 u jáhna Ladislava Kince, 592 64 Prosetín 79, tel. 516463315, 606948970, e.mail: kinc@biskupstvi.cz.

Primiční mši svatou bude novokněz sloužit v Jámách v neděli 16. prosince – ve 14 hodin – všichni jste srdečně zváni.

Slavkovice – kostel Božího Milosrdenství a sv. Faustyny. Rádi bychom pozvali všechny do **Slavkovic: Novinka: Nikodémova noc – každý čtvrtý čtvrtek v měsíci do půlnoci adorace a možnost přijetí svátosti smíření nebo rozhovor s knězem.** 1) Každou třetí sobotu v měsíci – 16 h. začátek programu – modlitby a sv. zpověď, v 17 hod. mše svatá 2) Každou sobotu a neděli po celý rok od 15 – 17 hod. v kostele ve Slavkovicích je možnost zpovědi nebo duchovního rozhovoru s knězem. Kontaktní čísla: Farnost Jámy: 566 502 857; Slavkovice: /bohoslužby,

poutě, prosby, Kniha milosrdenství, nahlašování skupin/ 566 502 855, email: info@slavkovice.cz;
Na stránkách www.slavkovice.cz najdete další informace. Děkujeme a přejeme Vám hodně Božího požehnání - za otce pallotiny P. Wojciech Zubkowicz SAC

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2013, 2014

2013	14. leden	Velké Meziříčí	- P. Pavel Konzul		
	12. únor	Žďár n/Sáz I.	březen		
	12. duben	Lísek	13. květen	Nové Veselí	13. červen Jimramov
	12. červenec	Oslavice	13. srpen	Olešná	13. září Radostín n/O
	14. říjen	Jámy	listopad		13. prosinec Olešnice
2014	13. duben	Bohdalov	13. květen	Březí	12. září Pavlov

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 156. pout' NJ – ve čtvrtek 13. prosince 2012 v 17 hodin do Olešnice, hlavní celebrant - P. Šebestián Pavel Smrčina OFM.

Srdečné Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 11. 2012. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, e.mail-kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.novyjeruzalem.cz a www.rovecne.farnost.cz.